

המאור שבמורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

שבת א' תשרי התשפ"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:35	19:24	י-ם
18:33	19:22	ת"א
18:35	19:24	חיפה
18:34	19:24	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מו"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

**לא בשביל הטעם,
אנו מקיימים את המצוות.
זה בכלל לא תלוי בהבנתנו.**

בעיצומה של מלחמה תש"ח, כאשר פגזים התעופפו בכל שכונותיה של ירושלים והתושבים שהו במקלט, לא אבה חכם **אברהם הכהן** זצ"ל לעזוב את ביתו ולשבת במקלט בגלל הערבובייה ששררה בו, אלא נשאר בביתו ולמד כל הזמן. באחד הימים לקח את תינוקות של בית רבן, הלבישם בשק ושם אפר על ראשם, נתן להם לולבים ושופרות ויחד עשה אתם הקפות בכל שכונות **"מחנה יהודה"**

הם סובבו את השכונה ואמרו סליחות בקול נשבר והומה. בא אליו מר צרפתי מתושבי השכונה והעיר לו **שסכנת נפשות** להשהות בשעת הפגזה בחוץ עם הילדים. ענה לו חכם אברהם בביטחון "דע לך, בזכות תינוקות של בית רבן לא יפול פה שום פגז!" וכן היה שבמהלך ההפגזות לא נפגעה ולא ניזוקה השכונה.

בלי פניות "אמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר: אין לו להקב"ה בעולמו אלא יראת שמים **בלבד**".
"בלבד" – גם יראת שמים נערכת ונמדדת אם היא 'לבד', בלי פניות צדדיות.

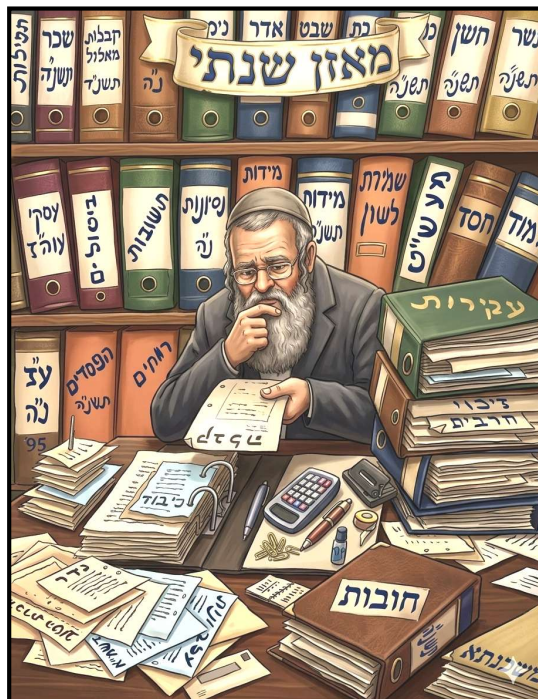
מספר תלמידו: של רבי **בן-ציון אבא-שאול** זצ"ל פעם נסענו לט"ל, כל בני הישיבה, והגענו לאיזו חרשה יפה. פתאום ראינו את הג"ר בן-ציון מטפס על גבעה ומפלס דרכו בין קוצים ובקנים, עד שהגיע **לפרח יפהפה** מרשים במראהו ובצורתו שצמח שם. פליאתנו גברה כשראינו אותו רוכן וקוטף את הפרח, ושוב מפלס דרכו חזרה לעבר בחורי הישיבה שעמדו מתפללים ומשתאים למחזה אשר לפניהם. כשהגיע ארר בפשטות, שיודע הוא **שאישה תשמח מאד** אם יביא לה את הפרח הזה, ולכן הטרים עצמו כל כך...

כישלון יכול להיחשב גם כהצלחה אם לומדים ממנו...

לע"נ רחל (רשל) אלבו בת קלרה ואליהו

על גדל רצונו לכבד את אשתו ולהוקיר לה טובה על טרחתה הרבה, ספר רבנו מרן **עובדיה יוסף** זצוק"ל בעצמו: "בשנות נשואיני הראשונות חיינו בעניות נוראה, ולא אחת רציתי להביא לאשתי איזה ממק או מעדן ולא הייתה בנדי פרוטה לפקטה. אך ראה זה פלא, בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. בכל פעם שהתעורר בי רצון לקב, הרי בדרך חזרה מה'פול' המציאו לי **מן השמים** בדרך לא דרך את אותן פרוטות שהיו נחוצות לי למטרה זו".

מתי שאדם קשור לה בקשר קטן, יש תקווה ימשם יקבוצ'.

סיפר ראש ישיבה חשוב מב"ב, כי בעת אשר בנה בניין ישיבתו, היה מוכרח להפסיק את הבנייה בגלל חוסר כסף. החליט לבוא אצל רבנו **הבבא סאלי** זצ"ל ולבקש ממנו עצה וברכה. כשבא אצל רבנו, סיפר לו את המצב. הצדיק חשב קצת ואמר לראש הישיבה: **תסע לצרפת** לילה אחד ותישן שם לילה אחד במלון פלוני (נקב לו שם המלון) ותבקש מספר חדר פלוני במלון, **ומחר תחזור** לארצנו הקדושה וכל בעיית הכסף תיפטר.

ראש הישיבה קיים את דברי רבנו, הגיע למלון בצרפת וכשנכנס לחדר שאמר לו הצדיק, ראה שם גוי גלמוד, מוטל מת ולידו מזוודה **מלאה דולרים**. הבין אז את רוח קדשו של הצדיק, לקח את המזוודה ולמחרת חזר לארצנו הקדושה ובנה את הבניין ברוב פאר והדר.

מי שנתרחש לו נס, מותר לו להרבות בשבחים ובהודאות בזמן ובמקום שהתרחשו.

שועל אחד נפל לתוך באר ולא יכול לצאת ממנה.

תיש, שתקפו צמא, עבר על אותה באר ובראותו את השועל בתוכה, שאל אותו, אם טובים המים. שמח ליבו של השועל למקרה שבא לידו ופתח בשיר שבה למים, באמרו, שהם מצוינים ומועילים, והזמין אותו לרדת למטה. התיש שהיה צמא מאוד לא הרבה במחשבות וירד לתוך הבאר. לאחר ששבר צמאו נמלך בשועל על דבר היציאה. אמר לו השועל: "יודע אני דרך טובה, אם רק תסכים, שניצל גם שנינו. הואל אפוא, והשען את רגליך הקדמיות על הקיר, זקוף את קרניך, ואני אקפוץ למעלה ואמשוך גם אותך."

נשמע התיש ברצון לפיתויו, והשועל טיפס על גבו של התיש, על כתפיו ועל קרניו, עד שהגיע אל פי הבאר, ואז עלה ממנה והסתלק. וכשהוכיח אותו התיש על שהפר את ההסכם שביניהם, פנה אליו השועל ואמר: "תיש, תיש, אילו היה לך שכל במידה שיש לך שערות בזקנך, לא היית יורד למטה, לפני שחקרת לדעת, כיצד עולים משם"

הוא הדין גם לנו. שאין לנו לעשות מעשה בלי לחשוב מה יהיו תוצאותיו בעוד יום או יומיים ואיזה השפעות יהיו בעוד כמה שנים. (העורך)

נקודה פשוטה

בסוף ימיו, בעת שהותו בעונת הקיץ במל אביב, הנה רגיל הגאון רבי **יחזקאל צבי פינקל** זצ"ל לשאת שיחות מוסר בבית מלון בלילי שבתות בין השמשות לפני בני תורה ומלמדיה לשעבר. פעם נמשכה השיחה יותר מן הרגיל עד שהגיע זמן תפלת מעריב. והנה פתחה אשתו וברכנית מעט את הדלת וקראה: "יש להם נשים". רנ"צ שהיה **עסוק בהסברת** רעיון עמק בשיא ההתלהבות, הפסיק מיד את שיחתו וצוה להתפלל מעריב. אחד הנזכרים העז ואמר: "הנשים שלנו אינן מקפידות". והשיב לו רנ"צ: "ראשית כל, אינני מאמין לכם ואין לכם רשות לומר על חשבוננו; שנית, הרי אשתי בנדאי רצקה ואין לי רשות לעצבנה". ולא הועילו כל ההפצרות של הנזכרים **שהשתוקקו** לשמע את סוף הרעיון, הוא האזין בהם להתפלל מיד, ואחר התפלה מהר לברך את כלם בברכת "שבת שלום" ושלחם לביתם.

העבודת ה' אינה ערי חכמה וידיעה, אלא ערי מידות של לא להיות כפוי טובה.

אחד מגיע לוועדה רפואית של ביטוח לאומי, נחוש בדעתו לקבל 100% נכות על סעיף נפשי. הוא נכנס לחדר על ארבע מול הרופא של הוועדה, מעקם את הידיים כמו כפות חתול ואומר בקול מסכן: "דוקטור, אני חתול". הרופא מסתכל כמה שניות במבט אדיש, פתאום, הרופא קם מהכיסא, יורד על ארבע ומסתכל לאזרח ישר בעיניים. ומתחיל לנבוח: "ווב ווב וווב!! האו האו!!!" האזרח, מסתכל על הרופא ולא מבין מה נסגר. הוא בטוח שהרופא השתגע לגמרי מרוב תיקים. אחרי חצי דקה של נביחות, הרופא נעמד לאט, מנער את האבק מהמכנסים המחויטים שלו, מתיישב חזרה בכיסא, לוקח את העט וכותב בתיק: "התביעה נדחתה. אתה בריא לחלוטין. אם באמת היית חתול, כבר מזמן היית בורח."

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

אילו היו אנשים יודעים כמה תועלת וזכות זוכים ע"י קירוב הרשעים,

היו הולכים ורודפים אחריהם כשם שרודפים אחרי החיים...

נמצאים אנו לפני יום הדין הגדול והנורא בו כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון, "ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים או למוות", הכל נגזר ביום ראש השנה, הכל!

ביום ראש השנה נזכה אי"ה לקיים מצווה חשובה ביותר, מצוות תקיעת השופר, וכותב הרמב"ם אע"פ שתקיעת שופר גזירת הכתוב היא, רמז יש בה: עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן.

עלינו לקחת את הרמז שבתקיעת השופר, בתהילים נאמר **אשרי העם יודעי תרועה**, ומדייק חזו"ק לא נאמר שומעי תרועה או תוקעי תרועה, אלא יודעי תרועה, שיודעים שזו לא סתם עוד תקיעה. הגמרא אומרת שאם שמע קול שופר יצא, בפשטות הכוונה ששמע את התקיעה, אך הכוונה העמוקה יותר של שמיעת קול שופר היא מלשון **"שמע ישראל"** התבונן והבין ישראל, אם שמע קול שופר דהיינו אם הבין את המוחות של תקיעת שופר – או אז יצא ידי חובתו.

תקיעת שופר זה לא סתם קולות, זו אזעקת אמת, "צבע אדום", כשיש אזעקה כולם מתחבאים ותופסים מחסה, בתקיעת השופר אנו נכנסים לעשרת ימי תשובה שבהם אנו מתחבאים בתוך נבכי הנפש וחוזרים בתשובה שלימה, נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה', ממך אברח אליך. **נתנו לנו** עשרה ימים גדולים בהם יכולים אנו לשנות ולהפך את כל גזר הדין לטובה, בכוחנו ליירט את כל הפעצות והטילים, על ידי שנרבה בתפילות מעומק הלב, בסליחות בבכיה ותחנונים, בשמיעת שיעורי תורה, בקריאת תהילים, בעשיית צדקות וחסד, זה הזמן, ננצל את הימים הגדולים שניתנו לנו.

יהי רצון שנזכה לשנת גאולה וישועה, שנת טובה וברכה שנכתב ונחתם בספר החיים והשלום, אמן.

גם לזוגות צעירים שלא זכו לזרע של קיימא, היה הרב שר צצ"ל מייץ לקבל על עצמם ברכת המזון מתוך סידור, "ורבים נושעו" לאחר מכן בחסדי השם. כמו כן בהלוייתו של הרב הגאון רבי **יונה יוסף ארנטרבי** צצ"ל קרא מרן ראש הישיבה להתחזק בדברים "קטנים" שהאדם דש בעקביו, ובין השאר הזכיר את הענין הזה, **לברך ברכת המזון מן הסידור**.

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

שני עכברים הולכים ברחוב, פתאום מגיעה חתולה ורודפת אחריהם עכבר אחד תופס אומץ, ונובח על החתולה והחתולה ברה. אומר העכבר ה"אמיץ" לשני:

אתה רואה זה עוזר ללמוד 2 שפות

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיר, דינה בת ובה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עזיה, כרמלה בת סעידה, מלכה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, החסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברלי, יחזקאל ושמאל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, ישראל בן שמחה סגן, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני, הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איהו, יעקב בן שרה ברסקה, מרן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה

בוא וראה כל מי שאוחז ביד הרשע, ומשתדל שיעזוב את דרך הרע הוא מתעלה לדרגה כזו שאין אדם אחד יכול להתעלות בה.

יהודי אחד בא אל החפץ **חיים** צצ"ל לבקש ממנו ברכה שיהיו בניו יראים ושלמים. השיב לו החפץ חיים: בעזרת ברכה אתה מבקש להשיג זאת?! על דברים כגון אלה יש לעמוד הרבה ומתוך **מסירות נפש** רבה מאוד.

נחוצה התבטלות הקב"ה דורש מכל יהודי שיהיה בבחינת 'מה' **בחינת ביטול**, שכן אז לא יתאוה כלל לתענוגי העולם. וכמו שר גדול העומד לפני המלך, שמפני **אימת המלך** מתבטלת כל מציאותו, עד שגם אם יזדמן לו אז הגדול שבתענוגי העולם, לא יתאוה אליו כלל.

תשכח מכל הסיבות שזה לא יעבוד, ותאמין בסיבה אחת שזה יעבוד.

הגרביש רחובסקי צצ"ל היה אומר: יש להבין מדוע מדגישים אנו: "המקום ינחם אתכם", הרי מצות הנחום מוטלת על המנחמים, ואם כן, מן הראוי היה לכאורה, שהמנחמים יאמרו שהם עצמם מנחמים את האבל. יש לומר שהדגשה זו ללמדנו באה שאכן דווקא "המקום ינחם", שכן בן תמותה אינו **מסוגל לאמוד** נכונה את גודל השבר והצער של הזולת לפיכך לעולם לא ידע כמה לנחם וכיצד לרפא שבר לבו של חברו, על כן מדגישים אנו שהקב"ה, המקום, מקומו של עולם, שהוא נותן המכה ויועד נכונה מהו שיעור השבר וכובד היגיון, רק הוא יכול לנחם.

רבה של הקהילה החרדית **בפרנקפורט** אמר דברי תנחומים לצעיר שאביו ואמו נפטרו תוך פרק זמן קצר וכה היו דבריו: "חז"ל למדנו שלושה שותפים באדם אביו אמו והקב"ה מה קורה לאדם כאשר שני השותפים הראשונים מסתלקים לבית עולמם והוא נעשה יתום וחש עצמו בודד ועזוב?, תשובה לשאלה זו אנו מוצאים בדברי דוד המלך ע"ה "כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני". כלומר, כאשר האב ואם עוזבים את הבן, הוא **נאסף על ידי הקב"ה יד** מושטת אליו, ובכך נפתח בפניו פתח לחזק ולהעצים את הקשר עם השותף השלישי.